

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-13093

Den 22. maj 2015

Folketingsmedlem Jacob Jensen (V) har den 13. maj 2015 stillet følgende spørgsmål nr. S 1263, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 1263

Er det ministerens opfattelse, at medarbejdere fra Naturstyrelsen har lovhjemmel til at kunne trænge ind på privat grund uden at have givet et forvarsel og uden at give sig til kende over for beboerne på stedet?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg henholder mig til:

”Det fremgår ikke af spørgsmålet, hvilken lovgivning inden for Naturstyrelsens kompetenceområder, det retter sig til. Der findes ingen generelle forvaltningsretlige regler, der indeholder bestemmelser om emnet, idet spørgsmålet er nærmere reguleret i sektorlovgivningen.

I eksempelvis naturbeskyttelseslovens § 76, stk. 1, og planlovens § 57, stk. 1, findes der regler om, at tilsynsmyndigheden har ret til at skaffe sig adgang til en ejendom uden retskendelse. Tilsynsmyndigheden skal som udgangspunkt varsle ejer/bruger af pågældende ejendom om en udendørs besigtigelse for at sikre, at vedkommende har mulighed for at overvære besigtigelsen. I nogle tilfælde vil der imidlertid være en risiko for, at formålet med besigtigelse vil gå tabt ved at varsle. I så fald bør besigtigelsen gennemføres uvarslet. Det kan eksempelvis være i sager, hvor der er risiko for alvorlig skade på de interesser, lovgivningen tilsigter at beskytte. Hvis f.eks. ejer/bruger er i færd med at pløje en hede, eller hvis ejer/bruger er i gang med at nedrive en bygning omfattet af bevaringsbestemmelser i en lokalplan, vil det ikke være nødvendigt at varsle en besigtigelse. Medarbejdere, der deltager i en besigtigelse, skal altid medbringe legitimationskort, da legitimation skal forevises efter anmodning, jf. naturbeskyttelsesloven § 76, stk. 1, og planlovens § 57, stk. 2. Legitimationskortet skal oplyse, hvilken myndighed medarbejderen repræsenterer og indeholde oplysninger om den pågældendes identitet.

Spørgeren har også stillet spørgsmål nr. S 1269 og S 1270 om en konkret sag om en børneinstitution inden for strandbeskyttelseslinjen på øen Munkholm, hvor såvel Naturstyrelsen som Natur- og Miljøklagenævnet har givet afslag til opførelse af en bålhytte. Naturstyrelsen kan oplyse, at der i dette tilfælde ikke var tale om en planlagt besigtigelse, ligesom der ikke var tale om, at medarbejdere fra styrelsen trængte ind på privat område.

Styrelsens medarbejdere var på vej til en planlagt og varslet besigtigelse i en anden sag i nærheden af børneinstitutionen og kunne på vej dertil ikke undgå at konstatere, at der var opført en bålhytte, som Natur- og Miljøklagenævnet ugen forinden havde givet afslag på at opføre. Bålhytten ligger inden for børneinstitutionens hegn, mens Naturstyrelsens medarbejdere befandt sig på den sti, der løber uden for hegnet, og som fører til den lokalitet i nærheden, der skulle besigtiges.

Det var således ikke en uvarslet besigtigelse, men derimod et tilfælde der førte til, at styrelsens medarbejdere så den ulovligt opførte bålhytte. Medarbejderne valgte bevidst ikke at gå ind på institutionens område eller henvende sig til nogen, da det i den givne situation ville være i strid med den såkaldte selvinkriminerings-grundsætning. Den går ud på, at en person, der potentielt er anklaget for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede forbrydelse og til ikke at blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold. Naturstyrelsen sendte i stedet efterfølgende en skriftlig partshøring med et varsel om et kommende påbud om at fjerne bålhytten.”

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg